Lietas arhīva Nr. K33-0647-24/9
ECLI:LV:RIRT:2024:1211.15300024524.3.S

Rīgas rajona tiesa
SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2024.gada 11.decembrī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese Baiba Ābele,
piedaloties prokurorei Dacei Auziņai, zvērinātam advokātam Tadeušam Mižu-Mišinam,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā
/pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas.

Ar Rīgas pilsētas tiesas 2024.gada 27.jūnija spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā un sodīts ar sabiedrisko darbu uz 420 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta otro daļu noteiktajam sodam daļēji pievienots neizciestais papildsods pēc Daudznozaru specializētās prokuratūras 2023.gada 7.augusta prokurora priekšraksta par sodu un galīgais sods noteikts sabiedriskais darbs uz 420 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 7 gadiem 6 mēnešiem. Spriedums stājās spēkā 2024.gada 9.jūlijā.

2024.gada 8.oktobrī ap plkst.11.38 /pers. A/, zinot, ka papildsods pēc minētā sprieduma nav izciests, būdams persona, kurai transportlīdzekļa vadīšanas tiesības ir atņemtas, vadīja automašīnu *VW Crafter*, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, /adrese/.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

[2] Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/, izsakot savu attieksmi pret celto apsūdzību, savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā un izteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, apliecinot, ka viņam ir saprotamas pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālās sekas.

Vērtējot apsūdzētā darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa atzīst, ka /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas, pēc lietas materiālu pārbaudes tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu šī noziedzīgā nodarījumu izdarīšanā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu tiesa pieņēmusi lēmumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu attiecībā uz visu apsūdzību, līdz ar ko pierādījumu uzskaitījums un to vērtējums spriedumā netiek izdarīts.

[3] Krimināllikuma 312.panta otrās daļas sankcija paredz sodu – brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīgu brīvības atņemšanu vai probācijas uzraudzību, vai sabiedrisko darbu vai naudas sodu.

[4] Nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību (Krimināllikuma 46.panta otrā daļa).

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu, izdarītais noziedzīgais nodarījums, kāds paredzēts Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā, ir mazāk smags noziegums. Noziedzīgais nodarījums ir vērsts pret jurisdikciju, apdraudot jurisdikcijas intereses sprieduma izpildē, izvairoties no piespriestā tiesību ierobežojošā soda.

Izvērtējot noziedzīgā nodarījuma raksturu tiesa ņem vērā, ka apsūdzētajam transportlīdzekļa vadīšanas tiesības bija atņemtas ar 2023.gada Daudznozaru specializētās prokuratūras priekšrakstu par sodu, pēc tam vēlreiz – ar Rīgas pilsētas tiesas 2024.gada 27.jūnija spriedumu, kurš stājās spēkā 2024.gada 9.jūlijā. Tomēr jau pēc trīs mēnešiem, 2024.gada 8.oktobrī tomēr sēdās pie stūres un vadīja automašīnu. Šis apstāklis norāda uz viņa vienaldzīgo attieksmi gan pret Ceļu satiksmes noteikumu ievērošanu un spriedumā noteiktā soda izpildi, gan arī pret savu un citu personu drošību uz ceļa, dzīvību un veselību.

Izvērtējot apsūdzētā /pers. A/ personību, noskaidrots, ka viņš dzimis /datums/, nepilsonis, ir deklarēta dzīvesvieta /adrese/, kas ir arī viņa faktiskā dzīvesvieta. Apsūdzētais nav precējies, apgādībā nepilngadīgu bērnu nav.

/pers. A/ ir 9 klašu izglītība, strādā pagaidu darbus kravu pārvadājumos, par krāvēju, ar ienākumiem vidēji 1000 EUR mēnesī.

Apsūdzētais ir agrāk tiesāts divas reizes. Iepriekšējās sodāmības bijušas par Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un 312.panta otrajā daļā paredzētiem noziedzīgiem nodarījumiem. No sodāmībām izriet, ka pēc tam, kad ar 2023.gada 7.augusta prokurora priekšrakstu par sodu /pers. A/ tika atņemtas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, apsūdzētais turpināja vadīt transportlīdzekli, par ko 2024.gada 27.jūnijā ir ticis sodīts pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas – ar sabiedrisko darbu 420 stundas un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz 7 gadiem 6 mēnešiem. Spriedums stājies spēkā 2024.gada 9.jūlijā. Uz 2024.gada 9.decembri neizciestais sabiedriskais darbs – 285 stundas.

Tiesas sēdē bez savas vainas atzīšanas apsūdzētais pauda nožēlu par izdarīto, gribēja nopelnīt naudu, tādēļ sēdās pie stūres. Viņam šobrīd ir draudzene, kas viņu gaida mājās, ir darbs, jāpabeidz izciest sabiedriskais darbs un jānomaksā naudas sodi. Sola, ka noziedzīgu nodarījumu izdarīšana neatkārtosies.

Tiesa atzīst, ka nosakot sodu, kas nav saistīts ar reālu brīvības atņemšanu, netiks sasniegts Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteiktais soda mērķis – aizsargāt sabiedrības drošību, sodīt vainīgo par izdarīto noziedzīgo nodarījumu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Tiesa atzīst, ka cits soda veids nesasniegs soda mērķi un neatturēs apsūdzēto no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Tiesa konstatē, ka iepriekš /pers. A/ ir bijis piemērots alternatīvs soda veids par līdzīga rakstura noziedzīgu nodarījumu, kas, acīmredzami, nav sasniedzis soda mērķi, jo apsūdzētais arvien izdara jaunus līdzīga rakstura noziedzīgus nodarījumus.

[5] Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus (Krimināllikuma 46.panta trešā daļa).

Krimināllikuma 47.panta pirmajā daļā paredzētos atbildību mīkstinošos apstākļus tiesa nekonstatē. Par atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tiesa atzīst savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Krimināllikuma 48.pantā noteiktos atbildību pastiprinošos apstākļus tiesa nekonstatē.

Tiesa ņem vērā arī to, ka apsūdzētais saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 21.pantu izmantoja savas tiesības sadarboties ar tiesu, izvēloties vienkāršāku procesa veidu.

Izvērtējot nosakāmā brīvības atņemšanas soda mēru apsūdzētajam, tiesa atzīst, ka sods nosakāms Krimināllikuma 312.panta otrās daļas sankcijas robežās, atzīstot par iespējamu piemērot apsūdzētajam īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 mēnešiem.

[6] Noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais izdarījis pēc Rīgas pilsētas tiesas 2024.gada 27.jūnija sprieduma spēkā stāšanās, bet pirms pilnīgas soda izciešanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, ja notiesātais pēc sprieduma spēkā stāšanās, bet pirms pilnīgas soda izciešanas izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma.

/pers. A/ neizciestais sabiedriskā darba sods ir 285 stundas, neizciestais transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanas sods – 7 gadi 27 dienas. Nosakot galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, tiesa ņem vērā arī Krimināllikuma 51.panta otro daļu, kas nosaka, ka galīgajam sodam pēc vairākiem spriedumiem jābūt lielākam par neizciestā soda daļu pēc iepriekšējā sprieduma.

Tiesa atzīst, ka galīgais sods nosakāms, piemērojot pilnīgu sodu saskaitīšanas principu – pilnībā saskaitot ar šo spriedumu noteikto brīvības atņemšanas sodu ar neizciesto sodu pēc Rīgas pilsētas tiesas 2024.gada 27.jūnija sprieduma.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta 2.[1]daļu – noteiktie sodi izpildāmi patstāvīgi, un sabiedriskā darba izpilde uzsākama pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas.

[7] /pers. A/ piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā un papildus drošības līdzeklis – aizliegums izbraukt no valsts. Tiesa atzīst, ka šie drošības līdzekļi atstājami negrozīti līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

[8] Apsūdzētajam pēc viņa lūguma kriminālprocesā tika nodrošināta aizstāvja piedalīšanās, par ko no valsts budžeta līdzekļiem izmaksāti 120,00 EUR. Tiesa atzīst, ka šie procesuālie izdevumi piedzenami no apsūdzētā, jo tiesa nekonstatē Kriminālprocesa likuma 85.pantā un 368.panta trešajā, ceturtajā un piektajā daļā minētos gadījumus, kad procesuālos izdevumus sedz no valsts līdzekļiem.

[9] Lietas materiāliem pievienotajā kompaktdiskā esošā informācija kā rakstveida pierādījums glabājams pie e-krimināllietas materiāliem.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499., 520., 528., 529.pantu tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, noteiktajam sodam pilnībā pievienot neizciesto sodu pēc Rīgas pilsētas tiesas 2024.gada 27.jūnija sprieduma un galīgo sodu /pers. A/ noteikt īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem, sabiedrisko darbu uz 285 (divi simti astoņdesmit piecas) stundas, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 7 (septiņiem) gadiem 27 (divdesmit septiņām) dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta 2.[1]daļu – noteiktos sodus izpildīt patstāvīgi, un sabiedriskā darba izpildi uzsākt pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu, brīvības atņemšanas soda termiņā ieskaitīt /pers. A/ aizturēšanā pavadīto laiku – vienu dienu 2024.gada 8.oktobrī.

Drošības līdzekli – uzturēšanos noteiktā vietā un papildus drošības līdzekli – aizliegumu izbraukt no valsts – atstāt negrozītus līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā procesuālos izdevumus 120,00 EUR (viens simts divdesmit *euro*, 00 centi) par advokāta aizstāvību krimināprocesā.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par procesuālo izdevumu piedziņu – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Dokumenti, kas apstiprina procesuālo izdevumu apmaksu iesniedzami tiesā.

Lietai pievienotajā kompaktdiskā esošo informāciju glabāt pie e-krimināllietas materiāliem.

Pilno spriedumu var pārsūdzēt daļā par noteikto sodu vai pieļautiem procesuāliem pārkāpumiem apelācijas kārtībā 10 darbdienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Pilnais spriedums sagatavots un pieejams 2025.gada 10.janvārī.

Tiesnese B.Ābele